

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked m.m. (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt – Taxering

Nr 7 1980 – Årg. 10

Regeringsrättens dom den 28 december 1979 med anledning av överklagat förhandsbesked

Aktiebolag, som utdelar aktier till sitt moderbolag i Norge, inkomstbeskattas inte för denna utdelning RSV/FB Dt 1980:6

1 Ansökningen

X AB hade vid ordinarie bolagsstämma 1977 fattat beslut om utdelning av bl a samtliga aktier i dotterbolaget Y AB till X AB:s moderbolag i Norge, X A/S. Utdelningsbeslutet i denna del hade ännu inte verkställts. X AB yrkade såvitt nu är i fråga att utdelningen inte skulle föranleda någon inkomstbeskattning hos bolaget i Sverige.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 19 januari 1979 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Sagnert, Brissman, Lindholm, Blomqvist, Ulfhielm, Folke Nilsson, Gustafson) följande förhandsbesked:

Nämnden finner att, om sökandebolaget X AB utdelar samtliga aktier i dotterbolaget Y AB till det norska moderbolaget X A/S utdelningen inte för sökandebolaget är att betrakta som avyttring. Någon beskattning av bolaget för realisationsvinst kan därför inte ifrågakomma. På grund härav och då utdelningen inte heller av annan grund kan medföra att skattepliktig inkomst skall anses ha uppkommit för sökandebolaget, förklarar nämnden att utdelningen inte ska i föranleda inkomstbeskattning av bolaget.

Vice ordförande Bylin var skiljaktig och anförde:

Transaktionen att dela ut aktierna till det norska moderbolaget måste bedömas som om sökandebolaget först avyttrat aktierna till dagspris och därefter verkställt utdelning. Vid sådant förhållande skall sökandebolaget beskattas för realisationsvinst. Jag anser att förhandsbeskedet bort utformas i enlighet med det anförda.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade allmänna ombudet att den utdelning på aktierna i X AB, som avsågs omfatta aktierna i Y AB, skulle för X AB förklaras föranleda beskattning för realisationsvinst enligt 35 § 3 mom kommunalskattelagen.

I dom den 28 december 1979 beslöt regeringsrätten (Hjern, Nordlund, Brodén, Mueller) att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

**RSV/FB Dt
1980:7**

Regeringsrättens dom den 4 februari 1980 med anledning av överklagat förhandsbesked

Ombyggnadsarbeten som byggmästare utfört på fastighet har ansetts vara av sådan omfattning att fastigheten kommit att få karaktär av omsättningstillgång

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärendet framgick bl a följande. X startade egen byggnadsrörelse år 1957. Rörelsen drevs under enskild firma fram till år 1961. Detta år överlät X rörelsen till ett eget aktiebolag. Bolaget sysslade i huvudsak med reparationer och underhåll av fastigheter, såväl på entreprenad som på löpande räkning. Bolaget hade uppfört endast fyra villor. Detta hade skett på uppdrag av olika byggherrar och inte för egen produktion. År 1959 förvärvade X enfamiljsfastigheten Y som han alltsedan dess haft som privatbostad. Köpesumman uppgick till 67 500 kr. Byggnaden på fastigheten hade uppförts 1929. Under åren 1959 - 1962 utfördes vissa ändrings- och reparationsarbeten — ändring av entré, inrättande av garage i källarutrymme samt byte av köksinredning. Materialkostnaderna uppskattade X till högst 20 000 kr. Efter år 1962 hade endast normala underhållsarbeten utförts på fastigheten. X ville ha svar på följande fråga.

Kommer vinstberäkningen vid en eventuell försäljning av nämnda fastighet att ske enligt realisationsvinstskattereglerna vid avyttring av fast egendom eller skall beräkningen ske enligt de regler som gäller för inkomstslaget rörelse?

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 6 april 1979 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Hermanson, Brissman, Lindholm, Heimer, Jonasson, Arvidson) följande förhandsbesked.

Med hänsyn till det som upplysts i ärendet finner nämnden att fastigheten Y i X:s hand får anses ha karaktär av omsättningstillgång i rörelse. På grund härav förklarar nämnden att en försäljning av fastigheten skall beskattas enligt reglerna för inkomst av rörelse.

Ledamöterna Gustafson och Folke Nilsson var skiljaktiga och anförde:

De av X nedlagda arbetena i fastigheten Y är inte av sådan omfattning att fastigheten därigenom är att hänföra till omsättningstillgång i sökandens byggnadsrörelse. Vi anser därför att förhandsbeskedet bort utformas så att vinst vid försäljning av fastigheten skall beräknas enligt de regler som gäller vid icke yrkesmässig försäljning av fastighet.

3 Regeringsrätten

RSV/FB Dt
1980:7

I besvär hos regeringsrätten yrkade X att vinst vid försäljningen av fastigheten skulle förklaras utgöra inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet.

I dom den 4 februari 1980 beslöt regeringsrätten (Paulsson, Nordlund, Brodén, Mueller, Björne) att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Regeringsrättens dom den 12 december 1979 med anledning av överklagat förhandsbesked

RSV/FB Dt
1980:8

Vid överlåtelse av aktier hade avtalats att betalningen skulle ske i form av egendomslivränta. Beskattningskonsekvenser när parterna fem år senare önskade ändra avtalet alternativt låta avtalet återgå

1 Ansökningen

I ansökningen anfördes bl a följande.

Vid arvskifte år 1952 efter vår fader A tillskiftades envar av hans fyra barn 2.310 aktier, varjämte hans änka, vår moder, tillskiftades 4.760 aktier. Tillsammans utgjorde dessa aktier samtliga 14.000 aktier uti AB B. Undertecknade X och Y erhöll sålunda vardera 2.310 aktier i bolaget.

Som framgår av härtill fogad avtalskopia, förvärvade X den 20 augusti 1973 de aktier i bolaget, som innehades av Y. Likviden för de förvärvade aktierna skulle, sedan priset för envar av dessa bestämts till 550 kr, utgöra 635.250 kr. Som betalningssätt stadgas enligt avtalet livsvarig s.k. egendomslivränta. Livräntan, som bundits till konsumentprisindex, skulle utgå med 42.000 kr från köpare till säljare, d.v.s. Y skulle årligen erhålla livräntebelopp om 42.000 kr justerat med index.

Det första livräntebeloppet erlades under år 1974. Detta belopp och de under följande år utgivna beloppen har hittills ansetts avdragsgilla vid utgivarens taxering, under det att beskattning såsom för med periodiskt understöd jämförlig periodisk utbetalning har ägt rum hos mottagaren av beloppet. Den valda formen för överföring av aktierna har visat sig för bolaget innebära orimliga likviditetsproblem, eftersom köparen erlägger sin likvid i form av livränta finansierad genom löneuttag. Bolagets resultat och likvida ställning tillåter inte längre, att belopp av den aktuella storleksordningen utbetalas.

I det uppkomna läget har mellan undertecknade preliminärt framförhandlats olika lösningar:

Alternativ I

Det första alternativet innebär, att det belopp som Y hittills mottagit, skall anses motsvara likvid för visst antal aktier, som i enlighet med avtalets ursprungliga ordalydelse förvärvats från henne. Med utgångspunkt från den i köpeavtalet mellan X och Y uppgivna totala köpeskillingen om 635.250 kr ändras därefter

RSV/FB Dt
1980:8

betalningssättet i avtalet, så att det får den innebörden, att livräntebeloppet framdeles ej längre skall utgå utan beträffande resterande aktier ersättas av en på vanligt sätt bestämd köpeskilling, som alltså skall utges från X till Y.

Genom den diskuterade lösningen vinnes att belastningen på bolagets likviditet högst avsevärt förminskas. Likviden kommer att erläggas direkt från köpare till säljare som en ordinär aktielikvid. Därjämte uppnås att X i sin tur kan avyttra aktierna i bolaget utan att krav kan ställas på omedelbar inlösen av samtliga livräntebelopp, vilket eljest skulle omöjliggöra en eventuell och kanske önskvärd vidareförsäljning av företaget.

Om det ursprungligen ingångna köpeavtalet ändras på sätt ovan angivits, föreligger — såvitt vi kan finna — inte längre några förutsättningar för att enligt på skatteområdet tillämpad praxis jämställa utbetalningen med periodiska understöd. Enligt vår uppfattning bör därför den likvid, som utbetalas efter ändringen av avtalet beskattas enligt de regler, som eljest gäller vid avyttring av aktier, d.v.s. enligt reglerna i 35 § 3 mom. kommunalskattelagen. Då det ursprungliga avtalet ingåtts 1973, bör beskattning ske enligt dessa regler i lagrummets då gällande lydelse.

Alternativ II

Skulle en lösning enligt alternativ I ovan inte kunna genomföras med skatterättsliga konsekvenser, som är acceptabla för köparen, finns ingen annan möjlighet än att låta avtalet återgå.

Detta skulle innebära, att det ingångna avtalet antingen återgår i sin helhet och säljaren och köparen återbär sina prestationer till den del de fullgjorts *eller* återgår till den del avtalet ej fullgjorts, så att betalningarna upphör och säljaren återfår de aktier, som inte genom gjorda betalningar kan anses överlåtna.

Enligt vår uppfattning innebär en återgång på angivet sätt, att avtalet respektive den ej fullgjorda delen av avtalet skatterättsligt betraktas som en nullitet och rättsläget bör bedömas som om avtalet aldrig ingåtts.

Under återopande av vad ovan anförts får vi härmed hemställa, att Riksskatteverkets nämnd för rättsärenden måtte lämna förhandsbesked i nedan angivna hänseenden:

Alternativ I

1. Hur beskattas det belopp, som från X kommer att erläggas till Y vid förvärvet av resterande aktier i bolaget?
=: = : =
3. Skall den del av likviden, varom vi nu avser att ändra betalningssättet, tagas till beskattning vid 1975 års taxering eller det är då första delen av likviden erläggas?
=: = : =

Alternativ II

1. Medför en återgång på angivet sätt, att avtalet respektive ej fullgjorda delen av avtalet från skatterättsliga utgångspunkter är en nullitet?
2. Om svaret på fråga 1) är nej, skall återgången som sådan

betraktas som ett nytt köp med den ursprunglige köparen (X) som säljare och den ursprunglige säljaren (Y) som köpare, och i så fall vilket ingångsvärde skall de av X till Y försålda aktierna åsättas?

**RSV/FB Dt
1980:8**

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 11 augusti 1978 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Hermanson, Gottliebsson, Lindholm, Blomqvist, Hornhammar, Ulfhielm, Folke Nilsson, Heimer) följande förhandsbesked.

Vad först gäller alternativ I i ansökningen finner nämnden att det belopp som X kan komma att erlægga till Y för de aktier som enligt sökandena inte kan anses betalda genom hittills erlagd livränta är att anse som en avlösning av denna livränta. På grund härav förklarar nämnden att sådant belopp utgör skattepliktig intäkt av tjänst för Y. Vidare förklarar nämnden att beloppet eller del därav skall tas upp till beskattning det år beloppet eller del därav förvärfvas av Y.

Vad härefter gäller alternativ II i ansökningen finner nämnden att en återgång — helt eller delvis — av avtalet den 20 augusti 1973 skulle vara att anse som en ny överlåtelse av de aktier som återgår till Y. Nämnden förklarar därför att X vid en sådan överlåtelse är att anse som säljare och Y som köpare av aktierna och att X härvid inte får tillgodoräkna sig någon anskaffningskostnad för aktierna.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade X och Y att regeringsrätten, med ändring av förhandsbeskedet, måtte förklara dels att det belopp som X skulle erlægga till Y enligt alternativ I skulle beskattas som intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet med tillämpning av 1973 gällande regler, dels att under alternativ II det tidigare köpeavtalet skulle anses vara en nullitet.

I dom den 12 december 1979 beslöt regeringsrätten (Körlof, Reuterswärd, Wahlgren, Dyrssen) att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

**RSV/FB Dt
1980:9**

Regeringsrättens dom den 25 mars 1980 med anledning av överklagat förhandsbesked

Vid avyttring av del av fastighet får ingångsvärde, som schablonmässigt beräknats till 1 kr per kvm, inte omräknas med index

1 Ansökningen

I ansökningen anfördes bl a följande.

Undertecknad äger del av jordbruksfastigheten X vilken omfattar 490 ha och har ett taxeringsvärde om 1 418 000 kronor. Fastigheten förvärvades genom arv före 1952.

Jag står nu i begrepp att sälja ett område om 2 500 kvm. Området skall avstyckas och användas för bostadshus, året-runtbostad. Köpeskillingen för området kommer att uppgå till 5 000 eller 2 kronor per kvm.

Vid vinstberäkning på grund av denna avyttring har jag för avsikt att tillämpa reglerna i anvisningarna punkt 2 a stycket 13 till 36 § Kommunalskattelagen. Eftersom ersättningen understigit 10 procent av fastigheternas taxeringsvärde och tomten skall bebyggas med villa är villkoren uppfyllda för att ingångsvärdet skall få beräknas till 1 krona per kvm.

I lagtexten anges att ingångsvärdet på den avyttrade fastighetsdelen utan särskild utredning beräknas till 1 krona per kvm. Enligt stycket 10 samma punkt skall det för fastigheten gällande ingångsvärdet omräknas till det belopp vartill det skulle uppgått efter det allmänna prisläget under det år då avyttringen skedde.

Med hänvisning till ovanstående hemställes om förhandsbesked i följande fråga:

Äger jag rätt att vid vinstberäkningen på grund av ovanstående avyttring omräkna ingångsvärdet på gängse sätt?

Att det omräknade beloppet ej kan överstiga köpeskillingen är jag medveten om.

Då det är förenat med stora kostnader att beräkna ingångsvärdet på annat sätt än efter denna punkt och då det vidare kommer att ha stor betydelse vid eventuellt framtida försäljningar är det av synnerlig vikt för mig att få denna fråga besvarad.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 27 april 1979 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Brissman, Ulfhielm, Folke Nilsson, Heimer, Gustafson) följande förhandsbesked.

Om sökanden vid ifrågasatt delförsäljning beräknar ingångsvärdet enligt punkt 2 a trettonde stycket anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen efter 1 krona för kvadratmeter skall detta ingångsvärde omräknas med index enligt tionde stycket anvisningarna till nämnda lagrum.

Vice ordföranden Bylin samt ledamöterna Lindholm och Blomqvist var skiljaktiga och anförde:

Rätten att utan särskild utredning beräkna ingångsvärdet efter 1 krona för kvadratmeter måste anses som en schablonregel av samma karaktär som det så kallade 3000-kronorsavdraget. Med hänsyn härtill och med beaktande av det förhållandet att ifrågakvarnande schablonregel placerats efter föreskrifterna om indexuppräknning och 3000-kronorsavdrag anser vi att sökanden inte äger rätt att med index räkna om det efter 1 krona för kvadratmeter beräknade ingångsvärdet.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade taxeringsintendenten att den i ansökningen framställda frågan skulle besvaras nekande.

Den 25 mars 1980 beslöt regeringsrätten (Hjern, Simonsson, Hultqvist, Delin, Björne) följande dom.

Vid beräkning av realisationsvinst vid fastighetsförsäljning medges avdrag för fastighetens ingångsvärde. Enligt tionde stycket punkt 2.a. av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen skall ingångsvärde som beräknas på visst i lagrummet angivet sätt omräknas efter det allmänna prisläget. Då del av fastighet avyttras får ingångsvärdet enligt trettonde stycket nämnda anvisningspunkt utan särskild utredning beräknas till 1 krona per kvadratmeter, dock ej till högre belopp än köpeskillingen. Detta schablonmässigt beräknade ingångsvärde kan inte anses omfattat av bestämmelserna om omräkning i tionde stycket.

På grund av det anförda finner regeringsrätten med bifall till besvären och med ändring av riksskatteverkets förhandsbesked att den i ansökningen om förhandsbesked framställda frågan skall besvaras nekande.

**RSV/FB Dt
1980:10**

Regeringsrättens dom den 11 december 1979 med anledning av överklagat förhandbesked

Fråga om tillämpning av 2 § andra stycket lagen (1975:1147) om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt

I Ansökningen

I ansökningen anfördes bl a följande.

AB Y och varvet Z är dotterbolag till samma moderbolag. Enligt skeppsbyggnadskontrakt 17 april 1978 beställde Y AB hos varvet ett fartyg, nybygget A. Avsikten med beställningen var att trygga sysselsättningen på varvet.

Genom beslut 1978 medgav regeringen att fullmäktige i riksgäldskontoret fick utfästa sig att vid senare tidpunkt utfärda kreditgaranti och lämna lån för ifrågavarande nybygge. Fullmäktige i riksgäldskontoret har lämnat nämnda utfästelse. Vidare har fullmäktige beslutat att efterge krav på återbetalning av avskrivningslånet.

Y AB har nu för avsikt att överlåta nybygget till ett partrederi, benämnt "Partrederiet för nybygget A". Y AB avser att självt ingå i partrederiet som huvudredare. X AB överväger att ingå i partrederiet med viss andel i nybygget. Nybygget är avsett att levereras under hösten 1979. Det är vidare avsikten att partrederiet skall inträda i de rättigheter och skyldigheter som bifogade timecharteravtal stipulerar. Överlåtelse av andelar i nybygget planeras att äga rum i september eller oktober månad detta år och kommer att ske före leveransen av fartyget. Det är emellertid av synnerlig vikt för sökanden att få klarlagt huruvida investeringsavdrag enligt lagen 1975:1147 om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt kan få åtnjutas för anskaffning av ifrågavarande nybygge.

Enligt 2 § i författningen utgår investeringsavdrag med 25% för inventarier som levererats under perioden den 1 maj 1976 - 31 december 1979 under förutsättning att skriftligt avtal om anskaffningen ej har upprättats före den 1 maj 1976. Genom lagen 18 december 1978 (nr 948) har tillagts att för inventarier som levererats efter den 30 september 1979 åtnjutes avdrag endast under förutsättning att skriftligt avtal om leverans har träffats eller skriftlig beställning har inkommit till leverantören senast denna dag.

X AB ställde bl a följande fråga. Om skriftligt avtal om förvärv av andel i nybygget träffas i oktober 1979 för leverans senare under år 1979 får X AB under sådana förhållanden åtnjuta investeringsavdrag för sin andel i nybygget?

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 10 augusti 1979 meddelade riksskatteverkets nämnd för rättsärenden (Brissman, Lindholm, Blomqvist, Hornhammar, Folke Nilsson, Heimer, Arvidson) följande förhandsbesked.

Nämnden besvarar frågan jakande.

Ordföranden Bylin anmälde skiljaktig mening och anförde:

Om skriftligt avtal om förvärv av andel i nybygget ingås senare än den 30 september 1979 äger X AB ej rätt till investeringsavdrag. Jag anser därför att förhandsbeskedet bör ges den utformningen att frågan besvaras nekande.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade taxeringsintendenten att frågan skulle besvaras nekande.

Den 11 december 1979 beslöt regeringsrätten (Hjern, Wieslander, Nordlund, Wahlgren, Björne) följande dom.

Enligt 1 § lagen (1975:1147) om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt äger fysisk eller juridisk person som under perioden den 15 oktober 1975 - den 31 december 1979 anskaffar maskiner eller andra döda inventarier avsedda för stadigvarande bruk i verksamheten åtnjuta investeringsavdrag. För inventarier som levereras efter den 30 september 1979 åtnjutes enligt 2 § andra stycket samma lag avdrag under förutsättning att skriftligt avtal om leverans har träffats eller skriftlig beställning har inkommit till leverantören senast denna dag.

Bestämmelserna är så att förstå att den som mottar leverans under sista kvartalet av 1979 kan få investeringsavdrag endast om han senast den 30 september 1979 antingen träffat skriftligt avtal om leveransen eller inkommit till leverantören med skriftlig beställning. X AB, som inte har beställt fartyget, kan alltså inte anses ha uppfyllt förutsättningarna för investeringsavdrag om skriftligt avtal angående förvärv av andel i fartyget träffas efter den 30 september 1979.

På grund av det anförda besvarar regeringsrätten, med ändring av förhandsbeskedet, frågan nekande.

Portar på industribyggnad har ansetts utgöra inventarier

1 Ansökningen

I ansökningen anfördes följande.

Ekonomiska föreningen X har för sin verksamhet uppfört en byggnad i två plan på ca 9 000 m² vardera innefattande beredningshall, sköljhall, sorteringshall och fullgodslager samt erforderliga biutrymmen. Byggnaden är försedd med — utöver vanliga dörrar för personalens in- och utpassage — 25 portar enbart avsedda för in- och uttransporter av maskiner, fordon och produkter. Tvekan har nu — speciellt med hänsyn till RR:s utslag rörande portar i verkstadsföretag (R77 1:70) — uppstått huruvida portar utgör sådana delar av fastighet som skattemässigt får behandlas som inventarier.

Portarna har följande utformning och funktion: 1. 12 st elektriskt drivna taksjutportar till utlastningsfickor i fullgodslager. Golvplattan i utlastningsfickorna är reglerbar i nivå med lastbilsflaket och godset körs med palltruckar genom porten direkt på flaket. Portarna är ca 2,5 x 2,5 m och består av isolerade aluminiumklädda sektioner. Samtliga är placerade bredvid varandra på samma fasad.

2. 9 st manuella vikportar av stål för in- och uttransporter till berednings- och sorteringshallarna av gods medelst truckar och av maskiner i samband med installationer och reparationer. En av dessa portar ligger ej i marknivå utan har tillkommit för att man med kran skall kunna lyfta in maskiner direkt till plan två. Två portar är till sopcontainerrum för processavfall. Åtta av portarna är ca 4,5 x 4 m och en 7,5 x 6,5 m för att möjliggöra in- och uttransport av de största maskinerna.

3. En utvändig och en invändig port till expeditionslokal. Portarna är brandsäkra dubbeldörrar ca 3 x 3 m och skall användas vid in- och uttransporter med truck till expeditionen. Lokalen utgör särskild brandcell, varför portarna måste vara brandsäkra.

4. En manuell skjutport ca 5 x 7 m i brandcellvägg mellan beredningshall och sorteringshall. Porten är brandsäker och stängs automatiskt vid brandfara. Portens storlek är nödvändig för att ta in de största maskinerna. Porten är försedd med gångdörr.

5. Utvändig eldriven takskjutport till soprum ca 3 x 3 m.

RSV/FB Dt
1980:11

Portarna är anpassade för den verksamhet som bedrivs i byggnaden och nödvändiga för de transporter av gods och maskiner som är betingade av driften. Ovan nämnda portar har ingen funktion för att göra byggnaden till lämplig uppehållsplat för människor.

Vi anhåller om förhandsbesked huruvida samtliga eller vissa av ovan nämnda portar utgör sådana delar och tillbehör till byggnad som är avsedda att direkt tjäna byggnadens användning för rörelseändamål och för vilka reglerna om värdeminskning av inventarier är tillämpliga.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 24 augusti 1979 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Blomqvist, Ulfhielm, Folke Nilsson, Rosén, Vester) följande förhandsbesked.

Nämnden finner att samtliga de portar som beskrivs i punkterna 1 - 5 i ansökningen är så speciellt anpassade till den verksamhet som sökandeföreningen bedriver i byggnaden att portarna i avskrivningshänseende skall behandlas som maskiner och inventarier. På grund härav förklarar nämnden att föreningen i avskrivningshänseende äger tillämpa de för maskiner och andra inventarier gällande reglerna beträffande samtliga angivna portar.

Ledamöterna Bylin, Lindholm och Arvidson var i visst avseende skiljaktiga och anförde:

Den under 5 angivna takskjutporten till soprum används visserligen i den industriella driften men kan ej anses så speciellt anpassad till sökandeföreningens rörelse i byggnaden att porten i fråga om avdrag för värdeminskning kan hänföras till inventarier.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade taxeringsintendenten att samtliga portar enligt punkterna 1—3 och 5 i ansökningen skulle inräknas i avskrivningsunderlaget för byggnaden.

I dom den 6 maj 1980 beslöt regeringsrätten (Körlof, Simonsson, Mueller, Björne) att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Regeringsrådet Petrén var skiljaktig och anförde:

I en byggnad ingår som nödvändig beståndsdel att den har ingångar av olika slag, varigenom tillträde till byggnaden kan erhållas. Vissa sådana ingångar behövs även i flertalet byggnader som användes för industriellt ändamål. Om byggnaden har ett soprum med direkt ingång, kan denna port eller dörr ej normalt anses särskilt inrättad för just det slag av industriell

RSV/FB Dt
1980:11

verksamhet för vilken byggnaden är avsedd. Jag finner därför värdet av den i p. 5 i förhandsbeskedsansökan omförmälda skjutporten till soprummet skola ingå i byggnadens anskaffningsvärde men fastställer, med denna ändring, i övrigt det överklagade förhandsbeskedet.

RSV/FB Dt
1980:12

Regeringsrättens dom den 27 november 1979 med anledning av överklagat förhandsbesked

En eller två tomtrörelser?

1 Ansökningen

Av handlingarna i ärendet framgick bl a följande.

X ägde och brukade sedan år 1958 en jordbruksfastighet på ca 200 ha. År 1969 hade byggnadsplan upprättats över ett område på ca 8 ha på västra delen av fastigheten. Planen omfattade 36 st tomter för fritidshus. Av dessa hade t o m den 31 december 1977 sålts 29 st. X hade nu möjlighet att på östra delen av fastigheten avstycka 8 st tomter för försäljning. Byggnadsplan skulle inte upprättas. Kortaste avståndet mellan tomtområdena var 2,3 km. Områdena hade varken vägar eller vattenanläggningar gemensamt. X frågade om försäljning av tomt från det östra området skulle beskattas enligt realisationsvinstreglerna eller som inkomst av tomtrörelse.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 2 mars 1979 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Sagnert, Brissman, Lindholm, Ulfhielm, Jonason) följande förhandsbesked.

Nämnden finner att fastigheten inte förvärvats under sådana omständigheter att s k kvalificerad tomtrörelse (jfr punkt 2 första stycket anvisningarna till 27 § kommunalskattelagen) skall anses föreligga. Vid sådant förhållande får frågan om de nu aktuella tomtförsäljningarna från fastigheten skall anses ingå i tomtrörelse bedömas enligt bestämmelserna i punkt 2 andra stycket anvisningarna till 27 § kommunalskattelagen.

Enligt dessa bestämmelser skall försäljning av byggnadstomt anses ingå i tomtrörelse om den skattskydlige under tio kalenderår, med ett undantag som inte är aktuellt här, avyttrat minst femton byggnadstomter. Har försäljning av byggnadstomter skett från olika fastigheter eller från olika delar av en fastighet, skall vid beräkningen av antalet tidigare sålda byggnadstomter endast sådana tomter medräknas som med hänsyn till deras inbördes läge normalt kan anses ingå i en och samma tomtrörelse. Nämnden finner att det som upplysts om avståndet mellan det västra och det östra tomtområdet och om omständigheterna i övrigt föranleder att områdena får anses ingå i en och samma tomtrörelse.

På grund av det anförda förklarar nämnden att inkomst av försäljning av tomter från ifrågavarande område skall beräknas enligt reglerna för tomtrörelse.

Vice ordföranden Bylin och ledamoten Folke Nilsson anmälde skiljaktig mening och anförde:

**RSV/FB Dt
1980:12**

De två områden från vilka tomter sålts eller avses skola säljas framstår inte tillsammans som ett naturligt tomtområde. Vinst som kan uppkomma vid de ifrågasatta åtta försäljningarna skall därför beskattas enligt reglerna för realisationsvinst (jfr prop 1967:153 s 149—150).

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade X att inkomst av försäljningen skulle beskattas enligt realisationsvinstreglerna.

I dom den 27 november 1979 beslöt regeringsrätten (Hjern, Wieslander, Nordlund, Wahlgren, Björne) att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Förluster p g a rån och stöld — kapital- eller driftförlust?

1 Ansökningen

I ansökningen anfördes bl a följande.

De mot banker och andra penninginstitut riktade förmögenhetsbrotten av typen stöld — med eller utan inbrott eller våld på person eller hot därom — har ökat kraftigt under senare år. Särskilt de s k serviceboxsprängningarna har blivit ytterligt frekventa.

Olika motåtgärder har vidtagits från bl a bankernas sida för att komma till rätta med problemen. Det oaktat utgör risken för förlust p g a något av ovan angivna förfaranden en beaktansvärd faktor i varje banks rörelse. Den höga frekvensen avspeglas också i premierna för de försäkringar, som banker normalt tecknar för att skydda sig mot förluster av denna typ.

För det försäkringsbolag som X-Banken anlitar — Skandia — har utvecklingen framtvungit en kraftig premiehöjning. Alternativt erbjuds en försäkring med stort självriskbelopp.

Enligt bankens mening är förluster av här avsedd typ numera normala och påräkneliga i bankens rörelse. I tidigare praxis har sådana förluster emellertid vanligen icke medfört avdragsrätt vid taxeringen utan betraktats som kapitalförlust. Utvecklingen har dock på senare år varit sådan, att avdragsrätt är motiverad.

Banken uppgav att den vid sju tillfällen under år 1977 hade utsatts för stöld eller rån. De förluster av pengar och värdehandlingar som därvid uppkommit hade täckts av bankens försäkring utom såvitt avsåg självriskbeloppet vid varje skadetillfälle, 500 kr. Bankens yrkande om förhandsbesked avsåg frågan om den vid 1978 års taxering fick dra av såsom driftkostnad enligt 29 § kommunalskattelagen de självriskbelopp som utgivits under år 1977, sammanlagt 3.500 kr.

2 RSVs nämnd för rättsärenden

Den 2 februari 1979 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden (Brissman, Lindholm, Blomqvist, Heimer) följande förhandsbesked.

Nämnden besvarar framställningen på det sättet att nämnden förklarar att vid tillämpning av 29 § kommunalskattelagen och punkt 10 av anvisningarna därtill den del av förlusten på grund av stöld eller rån under år 1977 som är hänförlig till värdehandlingar skall anses utgöra driftförlust och den del som avser svenska pengar skall anses som kapitalförlust.

Vice ordföranden Bylin och ledamoten Folke Nilsson var skiljaktiga och anförde:

RSV/FB Dt
1980:13

Bankens innehav av svenska pengar kan inte betecknas som varulager. Med hänsyn till bankernas särskilda förhållanden måste emellertid bankens förlust genom stöld eller rån av svenska pengar — med beaktande av att bankerna numera normalt drabbas av sådana händelser — hänföras till driftförlust. I övrigt är vi ense med majoriteten.

3 Regeringsrätten

I besvär hos regeringsrätten yrkade allmänna ombudet att förlust av utländska pengar och andra värdehandlingar på grund av rån eller stöld av utomstående eller i samband därmed eventuellt utgivna självriskbe-
lopp skulle förklaras utgöra icke avdragsgill kostnad för banken.

Banken yrkade att jämväl förlust av pengar, såväl svenska som utländska sedlar och mynt, skulle förklaras utgöra driftförlust då förlusten uppkommit genom stöld eller rån.

Den 5 oktober 1979 beslöt regeringsrätten (Körlof, Wieslander, Hellner, Mueller) följande dom.

Banken har under 1977 utsatts för stöld eller rån vid sju tillfällen. Därvid har banken tillhöriga pengar och värdehandlingar tillgripits eller förstörts.

De förluster som banken härigenom lidit kan inte anses normalt ingå som ett led i bankens förvärvsverksamhet oavsett om förlusterna hänfört sig till svenska eller utländska pengar eller till värdehandlingar. Förlusterna är sålunda att anse som kapitalförlust. Avdrag för förlusterna kan därför inte medges (jfr 20 § andra stycket och 29 § 1 mom kommunal-skattelagen samt punkt 5 av anvisningarna till 20 § och punkt 10 av anvisningarna till 29 § samma lag).

Regeringsrätten ändrar förhandsbeskedet i enlighet med vad sålunda anförts.

Regeringsrådet Brodén var skiljaktig och gjorde ej ändring i förhandsbeskedet.

VANLIGA AVDRAG OCH MINDRE VANLIGA

JOHN LARSSON, skattejurist på Riksskatteverket, och ANDERS ANDERSSON, journalist med skatter som specialitet, har tillsammans skrivit ett AVDRAGSLEXIKON, avsett för löntagare och villaägare.

De har sorterat drygt 450 uppslagsord i bokstavsordning och kompletterat de mera ovanliga avdragen med ca 125 avgjorda rättsfall, som ger en värdefull information.

Samarbetet mellan juristen och journalisten har också lett till ett enkelt och lättfattligt språk — i sin helhet en givande deklarationskunskap på 56 sidor.

Alla granskare av deklara- tioner kan knappast undvara AVDRAGSLEXIKONET, då det här finns samlat många nya och ovanliga uppgifter,

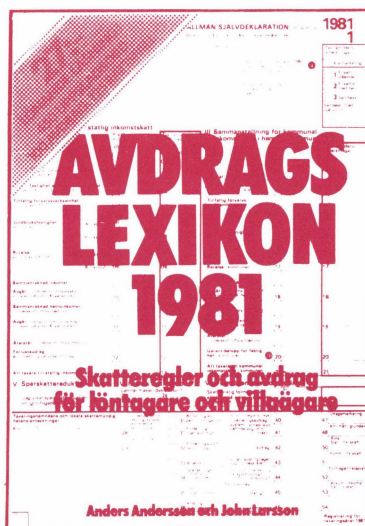
som annars måste sökas i en rad andra publikationer.

Med varje exemplar av AVDRAGSLEXIKONET, som går till taxeringsperso- nal, bifogas en lathund för deklarationsgranskning (siffror, tabeller, avgifter, försäkringar).

AVDRAGSLEXIKONET finns att köpa hos Pressby- råns återförsäljare eller direkt från förlaget.

Sätt in 30:- på postgiro 4358 404-4. (27:- + porto) och märk giroталongen med "Avdragsboken med lathund" så kommer häftet på posten.

Förlags AB Marieberg
105 15 STOCKHOLM

Returneras
vid obeställbarhet
till utgivaren
SKATTENYTT
Box 5, 793 01 Leksand
som erlägger returportot

Prenumerera på Svensk Skattetidning med Skatteaktuellt

En tidskrift för Er som vill vara informerad om allt väsentligt som händer på skatteområdet. Den ger initierade kommentarer till lagstiftning och rättspraxis, till direktiv, utredningar, propositioner och regeringsrättsutslag.

Helårsprenumeration
för 10 nummer: 250:-

Beställ snarast!

Redaktör och ansvarig utgivare:
Regeringsrådet Rolf Engblom
Redaktionskommitté:
Generaldir. Gösta Ekman, RSV,
dir. Erik Eklund, Sv:s Industriförbund,
dir. Olle Fernström, SE-banken,
prof. Nils Mattsson, Uppsala univ.,
regeringsrådet Göran Wahlgren
och skattedir. Olle Roos, som också
presenterar högaktuell information,
Skatteaktuellt, i en särskild bilaga.

Jag beställer härmed en helårsprenumeration för 1981 av Svensk skattetidning. Pris 250:- inkl moms. Sänd in talongen till AB P.A. Norstedt & Söners Förlag, Tidskriftsavdelningen, Box 2052, 103 12 Stockholm. Tel 08/22 80 40.

Namn/firma _____

Adress _____

Postnummer _____ Postadress _____

Detta nr är tryckt i 25 500 ex.

DALA OFFSET AB, FALUN